

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
c/o. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

жаспис для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Стіваришнє "Українських Робітничих Вістей"
Переплата на рік \$4.00.
Руконпис не звертаєть ся.

Адреса:—
UKRAINIAN LABOR NEWS

c/o. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ПЕРШИЙ МАЙ.

Перший Май — свято пролетаріату цілого світа, свято пригноблених, поневолених, свято праці і пролетарської весни.

З душин, закуренних фабрик, з темного підземелля копа-
лень виходять робітники в день Першого Мая на вулиці і площі
міст, демонструють свою силу перед своїми визискувачами-
капіталістами. Виступає в той день пролетаріат цілого світа
тісними залученими рядами в обороні права поневоленого лю-
ства і сили виступами, демонстраціями та мітингами підраховує
свої сили, сили свідомого пролетаріату і підготовляє їх до о-
статочної боротьби і перемоги над своїми гнобителями.

Перший Май — перший день пролетарської весни. Сей день
окриляє надією серця працюючих, що настануть ще і для них
ліпші, веселіші дні, дні вільної праці у вільнім суспільстві, в
котрім праця буде одним лише великим святом.

День Першого Мая, як пролетарське свято, свято весни і
праці — є ще тим дорогим для пролетаріату, що він не є в-
становлений для него ні церковними кодексами, ні державно-капі-
талістичними законами, але самим пролетаріатом.

32 роки тому назад в Парижі зібрався міжнародний робіт-
ничий конгрес, який ухвалив резолюцію, що день Першого Мая
повинен бути днем пролетарського свята. А в рік пізніше, в
день Першого Мая вулиці Парижа, Лондону, Берліна і інших єв-
ропейських столиць та промислових центрів почали наповню-
ватись свідомими робітниками, які вийшли з фабрик, заводів і ко-
палень і сям своїм виходом заявили свою волю пануючій класі.
Від того часу свято Першого Мая стало постійним і необхідним
явищем в житті пролетаріату.

Та не однакою се пролетарське свято святкуєть ся нині про-
летаріатом цілого світа. А не однакою тому, що жовтнева ре-
волюція в Росії в 1917 році повалила деспотичний лад царизму
і встановила пролетарську соціалістичну державу. І коли нині
в капіталістичних краях пролетаріат опустивши фабрики ви-
ходить на вулиці з червоним прапором, то правительств і ка-
піталісти цих країв, джоржі перед могутньою бушуючою філею
свідомого робітництва, висилають в міста демонстрацій сильні
кордонні поліції і війська, і часто сей пролетарський день освя-
чуєть ся пролетарською кров'ю.

Не так святкуєть ся нині Перший Май в радянських репу-
блках. Там Перший Май є святом державним. Там в той день
святкує се свято пролетаріат спільно зі своїм правительством,
зі своєю армією. Там не виступають проти пролетаріату наня-
ті слуги капіталу і не посягають підняти свої руки проти него,
не посягають загрозити дорогою вільній, величній лаві про-
летарської маніфестації.

В капіталістичних краях пролетаріат в день Першого Мая
устроє демонстрації як протест проти панованя одиниць над
масами, а в радянських краях пролетаріат устроє не демонстра-
ції, а маніфестації, якими торжествує свою перемогу.

Ні! Святкування пролетаріатом Першого Мая в радянських
республіках не пожемо на святкування Першого Мая пролетарі-
атом в капіталістичних краях.

В святкування Першого Мая пролетаріат радянських репу-
блків має для своєї розпорядимости найбільші величаві салі
театрів, університетів, народних домів; має величезні площі в
центрах своїх пролетарських столиць; має до своєї розпоряди-
мости цілий державний апарат в своїм краю; він святкує не як
принижений і поневолений, але як переможець і володар.

Пролетаріат капіталістичних країв сего не має. Вийшовши
походом з вузької вулиці темних, убогих, робітничих діляниць
капіталістичної столиці, він дивить ся, чи кордон поліції не за-
городив йому дороги, дивить ся, чи не височив ізза угла у-
зброєний кінний відділ башбізуків і не вірзав ся в його проле-
тарські ряди, чи не вирвав в него з рук і не вдовпав в грязь його
червоного прапора. А се лучаєть ся дуже часто в різних ка-
піталістичних краях і пролетаріат про се знає, бо він переконав
ся про се на своїй шкірі.

Але він проте йде, йде що року на вулицю і на площу в день
Першого Мая, і що року ряди борців його в той день збільша-
ють ся. Збільшають ся в той день ряди борців свідомого про-
летаріату для рішучої великої боротьби за остаточне знище-
не капіталістичного ладу і за встановлене ладу Вільної Праці,
Рівності і Справедливості.

Лише три і пів року тому назад, як пролетаріат одної з
пайбільше деспотичним ладом країни — Росії, в день святкова-
ня Першого Мая був ще загнаний в підземелля. Если в інших
європейських краях, не зважаючи на утиски і переслідування,
пролетаріат міг всетаки вийти на вулицю з червоним прапором,
міг устроїти в той день величаві віча і демонстрації, то проле-
таріат тих народів, що находились під правлінням царської на-
гайки не мав змоги сего зробити.

Если пролетаріат інших капіталістичних країв, йдучи на
демонстрацію Першого Мая, надів ся, що слуги капіталу не
посягнуть на порушити в той день його пролетарського свята і ро-
бітник надів ся вернути з демонстрації, мітингу домів живим, то
зовсім протилежно було положене пролетаря Росії, коли він в день
Першого Мая виступав з фабрики на вулицю. Йдучи в день
Першого Мая на вулицю, пролетар Петрограда, Москви, Києва,
Одеси і інших міст царської Росії був певний того, що він йде
не святкувати, не спокійно з пісню і червоним прапором прой-
тись вулицю міста, але йде в отвертий оружний бій з царською
поліцією, жандармерією і козаками. Та не тільки в день сего
свята йому треба було йти як на вулицю чи площу, щоби під-
няти розбоек царських опришків. Вистарчало, щоби робітни-
ки якої небудь фабрики полишивши роботу зібрались на дворі
той самої фабрики послухати бесідника, як по волі владителя
фабрики у двір врывались озброєні царські опришків і брук фа-
бричного двора поливав ся робітничою кров'ю.

Але се робітників Росії не лякало. Ні погроми, ні Сибір, ні
тюрьми, ні шибениці не зломали їх бунтівного духа. Сі стра-
шні переслідування ще більше загартували їх, ще тісніше
лучили їх до боротьби з царським деспотизмом. Аж прийшли
жовтневі дні 1917 р., дні їх остаточної перемоги не тільки над
царизмом, але і над буржуазією і її соціал-зрадничим правитель-
ством Керенського.

Та і після сей першої перемоги пролетаріат Росії не міг сво-
бодно святкувати дні Першого Мая. Наступила велика бороть-
ба з світовим капіталом, уоружившим і підставившим проти про-
летаріату вільної країни всі темні сили світової реакції. Поча-
лась трилітня титанична боротьба пролетаріату Росії і України
з чорною світовою реакцією за своє існування. І протягом цих
трех років пролетаріат радянських республік не мав змоги від-
датись святкуванню свого пролетарського свята. Не до святко-
вання було пролетаріатові Петрограду, коли під його мурами
греміли армії Юденича; не до святкування було пролетаріатові
Москви, коли Денікін наближав ся до Ораа; не до святкування бу-
ло пролетаріатові Києва, коли на него насувались чорні банди
польських і петлюрівських вандалів; не до святкування було про-
летаріатові Харкова, Катеринослава, Одеси, коли довкола них
бушували темні погромницькі банди Денікіна, Грігорієва, Ма-
хна. Треба було напружувати всі свої сили до боротьби з во-
рогом, який старав ся адепти ся в середину вільної пролетар-
ської сім'ї і перевернути її горло.

Так, пролетаріатові радянських республік було тоді не до
святкування. Не міг вільно святкувати пролетаріат Петрограду,
Москви, Харкова, Києва в ту хвилину, коли його брат по долі —
червоноармієць клан на різних білоградських фронтах свою
голову. Треба було достарчати йому оружжя, хліб, треба було
перезав'язувати його рану... Не до святкування було.

За то нині! Чи в силі найліпший майстер пера описати ни-
нішнє торжество Першого Мая в радянських республіках? Хто
з нас, свідомих робітників не бажав би бути серед вільної проле-
тарської сім'ї радянських республік нині, в день пролетарсько-
го свята? Там відбуваєть ся нині перше найбільше торжествен-
не свято пролетаріату-переможця над світовою реакцією. Се
свято є грозою цілому капіталістичному світу. Нинішній день
Першого Мая в радянських республіках є першим величавим
святом страдальця, хоч ще білого, обдертого, голодного, від-
давшого на вістрів капіталістичного молюха свої найкращі жер-
тви, але вільного, великого, готового до нової боротьби не
тільки за свою свободу, але і за свободу пролетаріату цілого
світа, готового до боротьби за торжество соціальної революції
в цілм світі.

Щоби збагнути всю силу підйому і радости в день святкова-
ня Першого Мая пролетаріатом радянських республік, треба са-
мому пережити ті тяжкі і критичні хвилини протистояння
боротьби, які пережили працюючі маси Росії, України, Азербай-
джану, Вірменії, Грузії.

Святкуючи нині скромно і тихо день Першого Мая, проле-
таріат всіх капіталістичних країв з радісним битем серця при-
слушуєть ся до величавого і торжественного святкування сего
свята пролетаріатом радянських країв.

Вказуючи на ріжницю в цих святкуваннях, робітник в капі-
талістичних краях питає один другого: "Чи будемо ми коли так
святкувати день Першого Мая в своїм краю?"

На се питання відповідь йому його власна пролетарська
свідомість:

"Так, будемо! Скорше чи пізніше, але будемо! Ряди на-
ших пролетарських борців збільшувать ся з кожним днем, ка-
піталісти самі кидають нам визов, самі гонять нас на вулицю без
куска хліба і без можливости знайти роботу, щоби прокорми-
ти себе і свою сім'ю. Вони самі приближають день остаточної
і рішучої боротьби, і ми приймемо їх визов, як пролетаріат
Росії прийняв визов царського деспотизму. Ми знаємо, ми ві-
домо того, що тяжка буде боротьба, але і шіле жите пролетаря
также. В тій боротьбі ми не маємо нічого до втрати, крім кай-
данка, а до здобути цілий світ!"

А поки вибє той час, ми святкуючи скромно день Першого
Мая в капіталістичній країні, в серці радуємось торжественному
святкуванню сего великого пролетарського дня пролетаріатом
радянських республік і від широго серця шлемо їм в сей день
свій пролетарський привіт.

Волинець.

ДО ОСТАТОЧНОЇ ПЕРЕМОГИ!

Тепер, тепер, або ніколи
Зміцніть свої ряди, борці —
Терни Вам ноги покололи,
За те ви з прапором в руці.
З червоним прапором — і слава
Вінки на чола вам спігла,
І знову доля недужава
За хмар на поміч приліта.
Чолом вам, страдники-герої,
Зорі червоної борці,
За те, що не схилились в бої
І йдете з прапором в руці.
Нехай з землі зникають гади,
Нехай повзуть до темних нір,
Прийшли часи міцної влади
І сє шастем вільний зір.
Шезають вороги поволі
І гине вже останній кат,
Чолом Вам, мученики вої,
Чолом тобі, пролетаріат.

С. Корчовий.

ЗЕМЕЛЬНИЙ ЗАКОН НА УКРАЇНІ.

Відбудоване кров'ю жертв Російсько-Української Робіт-
ничо-Селянської Армії — Робітничо-Селянське Урядоване Укра-
їни, розпочинаючи свою державну працю — вважає своїм сви-
тим обов'язком довести до повного визволення працююче се-
лянство на Україні, визволити його відразу і на віки від влади
дідичів, забезпечити його землею і утворити за допомогою
самих селян умовини для зміцнення влади праці на селі.

Робітничо-Селянський Уряд оголошує для загального відо-
ма робітників та селян і всіх громадянських і військових влад
на Україні:

I. Користуванє землею.

1. Від сього часу на території України право користуватись
землею мають лише працюючі.
2. Всі існуючі трудові господарства, які належать по сей
час трудовим селянам-власникам, козакам, бувшим державним
селянам і т. и. — лишають ся непорушними, і надалі вони про-
довжують вільно, без всяких обмежень, користуватись всією
своею землею в тій нормі, в якій вони користувались до сього
часу (подвірний, хуторський, надільний, суспільний і інший).
3. Всі бувші ділячки, державні, монастирські та удільні
землі, конфісковані ще в минулому році Радянською Владою
— переходять без всякого викупу в користуванє українського
трудового народу і в першу чергу для задоволення потреб в
землі безземельних і малоземельних селян робітників-хлібо-
робів. Всі бувші нетрудові власники (дідичі) і нетрудові арен-
дарі — підлягають негайному виселенню зі своїх маєтків.
4. Всі Радянські господарства, які утворились в минулому
році з бувших ділячків земель — переходять в безпосереднє
користуванє безземельного і малоземельного селянства виклю-
чаючи ті частини, котрі з відома самих селян і в формі, вказан-
ій далі, повинні залишитись для утворення зразкових Радян-
ських господарств, опитних станцій і т. д.

5. Весь живий та мертвий сільсько-господарський інвентар
нетрудових господарств передаєть ся в розпорядженє Земель-
них Відділів і призначаєть ся для задоволення потреб у ньому
працюючого селянства, безземельного та малоземельного в
першу чергу, хліборобів-робітників і для державних зразко-
вих господарств.

6. Всі будинки бувших дідичів і залишивши ся в маєтках
інвентар не сільсько-господарський — поступає в розпорядже-
нє Земельних Відділів і віддаєть ся ними в користуванє Радян-
ським організаціям, які обслуговують Народну Освіту, Соціальне
Забезпеченє, Охорону Здоров'я і т. и. загальнокорисні мети.

7. Бувші ділячки земель, а також Радянські господарства,
які перейшли до користування нетрудових елементів селянства,
повинні бути негайно передані також без всякого викупу і а-
ренд до користування трудового селянства і в першу чергу —
безземельного та малоземельного.

II. Земельний Устрій.

8. Розкладом для користування трудового селянства бу-
вших ділячків земель, а також земель Радянських господарств
і цукроварень — керують Земельні Відділи при Волостях, По-
вітових та Губерніяльних Ревкомах та Виконкомах. Там, де
їх немає, вони повинні бути негайно улаштовані в тиждень
решення після оголошення сього закону.

9. Ні одна Радянська Інституція а також ні одна приватна
особа не може користуватись бувшими ділячками, монастир-
ськими, удільними та державними землями, а також землями
Радянських господарств без відповідного на те дозволення
Земельних Відділів.

10. Розклад земель між трудовим селянством, в першу чер-
гу — безземельним та малоземельним і між хліборобами-робіт-
никами — утворюєть ся окремо в кожному районі (повіті, гру-
пів повітів або губерній) по нормам трудового забезпечення зе-
млею, які устальюєть ся для кожного району місцевою прак-
тикою і вніслюєть ся на кождо окрему душу (ідока). Норми
сі устальюєть ся Уземвідділами і затверджують ся Губземвідді-
лами.

11. По усталеним нормам в першу чергу наділяють ся без-
земельні та малоземельні селяни і хлібороби-робітники даного
району.

III. Землі цукроварень та Радянських господарств.

12. В районі, де є цукроварні — потреби їх в землі для здо-
буття необхідної їм сировини (цукрових буряків) задовольня-
ють ся із нетрудового земельного фонду бувших ділячків
та заводських земель.

Коли виявлять ся, що частини нетрудового фонду, яка оста-
єть ся, не вистарчить для задоволення потреб в землі місцевого
селянства по трудовій нормі — то частина заводських земель
передаєть ся через Земвідділи в обробленє місцевого селян-
ства, на ясно визначених договірних умовах, які забезпечува-
ли би цукроварням необхідну сировину (цукрові буряки) а та-
кож і працюючих на цих заводах — необхідним продоволь-
ством. При сьому, заводам у всякому разі закріплюєть ся ча-
стина земель, що необхідна для улаштування при заводських го-
сподарств (маточних розсадників).

13. Зразкові Радянські господарства, яких непорушність
буде признана необхідною для дальшого розвитку сільського
господарства — залишають ся в розмірах, необхідних для цієї
мети, окремою постановою Наркомзему. Зайва земля таких
господарств поступає в розпорядженє (для розкладу) між без-
земельними та малоземельними селянами і хліборобами-робіт-
никами.

14. Залишенє тої чи иншої площі землі в розпорядженю Ра-
дянської влади під Радянським господарством — повинно по-
переджати обслугованє її на місці з участю представників мі-
сцевого селянства та робітничого населення.

Завданєм сього обслуговування повинно бути зясованє заці-
кавленности місцевого населення в землі, яку гадають виключи-
ти з розкладу, норми сього земельного забезпечення, можли-
вість організації на сій території — господарства силами дер-
жави і т. и.

Суперечнє сьому загальнє залишенє земель за органами
Радянської Влади — не припускаєть ся.

Загальна Постанова.

В місячний речинець після дня оголошеня сього закону —
волості, повітові та губерніяльні Земельні Відділи скінчити по-
кладанє на їх умот і розклад земель, як ділячків так і земель
Радянських господарств, керуючись сям законом і докладною
інструкцією, котра їм означуєть ся разом з сям законом.

Всеукраїнський Зїзд Рад має розробити докладно сей за-
кон про землю.

Голова Всеукраїнського Петровський.

Члени Всеукраїнського: голова Раднаркому України Ракон-
ський, Затонський, Мануїльський, Гринько, Владимиров, Чубар,
Терещевський.

Керуючий справами Єрмошенко.

Секретар Мазур.

ДВА ІНТЕРНАЦІОНАЛИ.

II. Інтернаціонал.

Другий Інтернаціонал заявив
ся за лігою націй, за свободною
торгівлею, за міжнародними
договорами праці, які встано-
вила капіталістична ліга націй,
за буржуазною демократією,
разом зі знаціалізованим
промислу парламентарною до-
рогою, за майже всіма точками
Вилсона.

Другий Інтернаціонал заявив
ся проти совітів, проти дикта-
тури пролетаріату і усуспіль-
нення промислу під контролею
робітників, котрі працюють в
даних заведеннях.

Другий Інтернаціонал майже
не ріжнить ся від поступових
буржуазних партій в Америці,
бо звязуючи себе з буржуа-
зними політиканами, домагає ся
залежи кількох малозначущих
реформ, котрі легко ввести в
жите навіть при існуванню ка-
піталістичного ладу.

Другий Інтернаціонал радить
робітникам творити спільні ра-
ди робітників і владителів фа-
брик.

III. Інтернаціонал.

Третій Інтернаціонал зїстав
скликаний в Москві у відповідь
на поклик російських комуні-
стів, до котрих нині прилучили
ся вже соціалістичні і комуні-
стичні партії всіх країн світа.

Третій Інтернаціонал стоїть
за знесенням капіталізму і
заведенням на його місце соці-
алізму.

Третій Інтернаціонал стоїть
за скасуванням нинішньої парля-
ментарної системи і заведенням
совітів, котрі складають ся з
робітничих делегатів і комуні-
стів сільських, фабричних,
військових, як рівнож з жінок,
які навіть не заняті в промислі.
Делегати можуть бути кождо-
го часу відкликані і вповня-
ють поручення тільки тих, ко-
трі їх вибирають.

Третій Інтернаціонал стоїть
за диктатурою пролетаріату,
котра має тревати в переходо-
вм періоді з ладу капіталістич-
ного до соціалістичного. Се
значить, що тільки особи, які
беруть участь в продуктивній
праці, а не займають других для
своєї користи, мають право го-
лосу і можуть бути вибрані до
уряду. Диктатура є коначною в
цїлі здавлення всяких капіталі-
стичних заходів, привертнути
поново старий лад. Диктатура
є коначною також для того, що-
би запобігати і не допускати
ворогів робити саботаж в ко-
муністичнім суспільстві. Дикта-
тура буде існувати так довго,
аж капіталізм буде цілковито
знищений, а екс-капіталісти ві-
зьмуть ся до праці для добра
комуністичного ладу.

Третій Інтернаціонал стоїть
за те, що земля і промисли ма-
ють бути успільнені і мають
бути під робітничою контро-
лею.

Третій Інтернаціонал стоїть
за те, що тепер в Росії комунізм
примує до зрівняння винагоро-
дження. На случай недуги і ста-
рого віку кождий дістає дер-
жавне забезпеченє. Для дітей
є все безплатно. Кождий мусить
обов'язково вчити ся в школі.

Третій Інтернаціонал стоїть
за те, що муштини і жєнщини
поверх 18 літ життя мають пра-
во через референдум рішити
свою долю.

Третій Інтернаціонал стоїть
за знесенням всяких расових ріж-
ниць. Хто замешкує совітську
республіку, той стає її горожа-
нином з повними правами без
ріжниць походження.

Третій Інтернаціонал стоїть
за світову федерацію всіх ко-
муністичних республік.

Третій Інтернаціонал розу-
міючи причини світової війни,
яку веде міжнародний капітал,
домагає ся її закінчення без вся-
ких відшкодувань, як також до-
зволєння народам рішати самим
про свою власну долю.

Третій Інтернаціонал при-
знає революційну класову бо-
ротьбу. Його кличем є: "Про-
летарі всіх країв, єднайте ся.
До втрати не маєте нічого крім
кайдан". Третій Інтернаціонал
прямує до соціалізму простою
дорогою.